

Nr 796

Av fru Ekendahl m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 62, angående stöd till barnstugor m. m.

(Lika lydande med motion nr 645 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 62 till årets riksdag angående stöd till barnstugor m. m. förordas att nya statsbidragsbestämmelser för daghem och fritidshem skall träda i kraft den 1 juli 1963. Statsbidraget för anordnandet av daghem och fritidshem föreslås utgå med 2 500 kronor per plats vid såväl ny- som ombyggnad, dock högst med ett belopp som motsvarar halva byggnadskostnaden.

Statsbidraget för driftkostnaderna vid daghem föreslås utgå med 1 200 kronor och vid fritidshem med 500 kronor per plats och år. Fördelningen av driftkostnaderna mellan kommunerna, staten och föräldrarna blir enligt propositionen 50, 25 respektive 25 procent. Statens andel av de totala driftkostnaderna för daghemmen ökar med cirka 15 procent.

Vi delar helt de i propositionen framförda synpunkterna att statsbidraget till daghemmen kraftigt bör ökas men ifrågasätter huruvida det bör fastställas till ett bestämt belopp. Detta förutsätter en ändring av reglerna för statsbidraget vid varje tillfälle en höjning därav är erforderlig med hänsyn till en allmän kostnadsstegring.

Under åren 1954—1960 minskade det statliga driftbidraget till daghemmen från 13 till 8,5 procent. Till mycket stor del berodde detta på att bidraget inte följde med i den allmänna kostnadsutvecklingen. Samtidigt bör man uppmärksamma att de gifta kvinnornas förvärvsintensitet under motsvarande period ökade mycket kraftigt, och att detta gällde i alla åldersgrupper upp till 60 år och såldes även berörde kvinnor med barn i förskoleåldrarna.

För att i framtiden undvika en upprepning av det inträffade vill vi föreslå att det statliga bidraget till daghem och fritidshem fastställs att utgå med en viss procentsats av de normala drift- och investeringskostnaderna.

Ökningen av kommunernas utgifter på skilda områden kommer såvitt man kan bedöma att fortgå i oförminskad takt. Detta innebär att kommunernas budgetläge kommer att vara synnerligen hårt ansträngt. Om statsbidraget till daghemsverksamheten på nytt sjunker vid en allmän kostnadsstegring, kan man allvarligt befara att detta kommer att återverka på utbyggnaden av daghem och därmed försämra samhällets möjligheter att ge

de förvärvsarbetande mödrarnas barn fullgod tillsyn. I detta sammanhang bör också framhållas att 1959 års långtidsutredning beräknade att de gifta kvinnornas förvärvsintensitet under 1960-talet kommer att öka med cirka 33 procent, vilket ytterligare inskräper vikten av att staten på allt sätt stimulerar kommunerna att bygga ut den kollektiva barntillsynen. Det synes oss därför också angeläget att statsmakterna, för den händelse de i propositionen föreslagna åtgärderna inte leder till avsett resultat, ytterligare överväger åtgärder för att förbättra barntillsynen.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen med frångående av propositionen fastställer att statsbidraget till barnstugor skall utgå med 25 procent av driftkostnaderna samt 50 procent av byggnadskostnaderna.

Sigrid Ekendahl

Rosa Andersson

Svante Lundkvist

Valter Kristenson

Gunnar Carlsson

Anna-Greta Skantz

Harry Berg
